

godt til de 19.000 kr., man allerede har opkrævet, men pengene er der ikke.

Det betyder, at den almene sektor ikke er konkurrencedygtig med andre sektorer. Det betyder også, at borgmestrene på Vestegnen, herunder de konservative borgmestre, Venstreborgmester Kurt Hokkerup og andre, har været ude at sige, at pengene i Landsbyggefonden selvfølgelig er lejernes penge. Men det har et lille flertal i Folketinget jo ikke villet være med til. Så det resulterer i, at renoveringsindsatsen forsumper, den manglende indsats resulterer i, at vores boligområder forsumper, og det betyder at ghettoindsatsen selvfølgelig ikke kommer op på det niveau, den skal være på.

Socialdemokraterne har fremsat forslag om, at vi gerne vil være med til at sætte en lavere husleje ind de steder, hvor behovet er størst. Vi vil gerne sikre, at der er en ordentlig ghettoindsats, og vi vil gerne sikre, at sektoren for at kunne leve op til konkurrencekravene også bliver renoveret.

I dag er det sådan, at når man sætter renoveringsindsatser i gang, betaler lejerne en stor del af det selv, og resten får de i tilskud fra Landsbyggefonden – samt råd og vejledning. Det er sådan, at mange steder stiger huslejen for pensionister og andre med op til 600 til 800-900 kr. om måneden. Det kunne man have undgået, hvis man havde sikret, at pengene var lejernes penge.

Så alt i alt må vi sige, at forslaget er dybt usympatisk, det fremmer uligheden, der bliver mindre renovering, ghettoindsatsen lider. Derfor er Socialdemokraterne ikke med.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Er det ikke korrekt, at til og med 2005 har Socialdemokratiet været tilhænger af, at Landsbyggefondens midler i overensstemmelse med Landsbyggefondens formål bl.a. anvendes til nybyggeri? Er det ikke korrekt? Er det ikke fuldstændig korrekt? Og hvad er der sket siden da?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil sige til hr. Martin Henriksen, at det faktisk er sådan, at vi i 1978 indgik en aftale med det daværende Venstre i Folketinget, hvor vi aftalte, at pengene fremover skulle gå til lejerne, til renovering, til huslejeindsats osv. Og det forlig har vi overholdt indtil nu.

Men der er sket det, at regeringen i 2002 havde lavet en aftale med Dansk Folkeparti om at tage ganske mange penge, nemlig 2,4 mia. kr., fra lejerne, og det endte med at blive 5,7 mia. kr. Man inviterede os indenfor i et forlig, hvor vi sagde o.k., men betingelsen for, at vi gik med den ene gang for de 3 år, var i virkeligheden, at vi fik 400 mio. kr. mere om året til en renoveringsindsats, og så sagde vi, at så må det være slut.

Men vi kan ikke komme uden om, at det her med, at man bliver ved med at tage fra lejerne, øger uligheden, og det rammer også Dansk Folkepartis vælgere ude i boligområderne. Jeg fatter simpelt hen ikke, at Dansk Folkeparti vil være med til at ramme førtidspensionister og folkepensionister med en særskat. Det siger vi nej tak til.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu kan man altid diskutere de tiltag, som er blevet en del af virkeligheden i forbindelse med de sidste par års finanslove, men der er da i hvert fald sat forbedringer af til nogle af de grupper, som hr. Carsten Hansen nævner, og det er der i hvert fald nogle mennesker der sætter pris på, og det synes jeg da er ganske fortræffeligt.

Er det ikke sådan, at i 2001 fremsatte SR-regeringen forslag om at medfinansiere opførelse af familie- og ældreboliger med penge fra Landsbyggefonden, og er det ikke sådan, at i boligaftalen fra 2002, som hr. Carsten Hansen også var inde på, medvirkede Socialdemokratiet til et bidrag til nybyggeri, som var væsentlig større end det bidrag, som var en del af aftalen, som vi lige har indgået? I den henseende kan man et eller andet sted sige, at Socialdemokraterne jo sådan set med den her aftale har fået det, som hr. Carsten Hansen står og efterlyser, men Socialdemokraterne er så alligevel ikke med i aftalen.

Endnu en gang vil jeg bare spørge: Hvad er det, der er sket, siden man sad i regering? Der ville man godt være med til i overensstemmelse med Landsbyggefondens formål at bruge nogle af pengene til nybyggeri, herunder også alle mulige andre ting, men i dag vil man lige pludselig ikke. Er det ikke, fordi Socialdemokraterne ligesom kører lidt Enhedslistestil: Det er nemmere at stille sig udenfor og bare pege fingre og være utilfreds i stedet for at sætte sig ind ved forhandlingsbordet og forsøge at opnå nogle resultater og så tage et medansvar?